

Sports Psychology

(Original article)

จิตวิทยาการกีฬา

(นิพนธ์ต้นฉบับ)

แหล่งความเชื่อมั่นทางการกีฬานักกีฬาเยาวชนไทย: เพศและชนิดกีฬาสุพัชรินทร์ ปานอุทัย¹ และอภิสิทธิ์ เทียนทอง²¹ สำนักวิทยาศาสตร์การกีฬา กรมพลศึกษา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา² คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน**บทคัดย่อ**

ความสำคัญของปัญหา: ความเชื่อมั่นทางการกีฬาเป็นสิ่งสำคัญที่จะนำนักกีฬาไปสู่ความสำเร็จในการแข่งขันกีฬา การทราบแหล่งความเชื่อมั่นทางการกีฬาที่เหมาะสมกับเพศและชนิดกีฬาจะทำให้สามารถสร้างความเชื่อมั่นในตนเองให้กับนักกีฬาได้อย่างถูกต้อง

วัตถุประสงค์: เพื่อศึกษาและหาความแตกต่างของแหล่งความเชื่อมั่นทางการกีฬานักกีฬาเยาวชนไทยจำแนกตามเพศและชนิดกีฬา

กลุ่มตัวอย่าง: นักกีฬาเยาวชนไทยที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติ จำนวน 144 คน เพศชาย 75 คน และเพศหญิง 69 คน อายุระหว่าง 10 – 18 ปี ประกอบด้วย ประกอบด้วย 9 ชนิดกีฬา คือ เซปักตะกร้อ วอลเลย์บอล วูตวูต กอล์ฟ เทควันโด แบดมินตัน กอล์ฟ บาสเกตบอล และยิมนาสติกลีลา

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย: แบบสอบถามแหล่งความเชื่อมั่นทางการกีฬาฉบับภาษาไทย พัฒนาโดย สุพัชรินทร์ และธนพนธ์, 2551 จำนวน 41 ข้อคำถาม ประกอบด้วย 9 องค์ประกอบ คือ ความเชี่ยวชาญทางทักษะกีฬา การแสดงความสามารถ การเตรียมพร้อมด้านร่างกายและจิตใจ การนำเสนอตนเองทางร่างกาย การสนับสนุนจากสังคม ความเป็นผู้นำของผู้ฝึกสอน การมีประสบการณ์ผ่านผู้อื่น ความสะดวกสบายจากสภาพแวดล้อม และความพึงพอใจต่อสถานการณ์

วิธีการเก็บข้อมูล: กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามแหล่งความเชื่อมั่นทางการกีฬา ฉบับภาษาไทย ใช้ระยะเวลาประมาณ 15 นาที จากนั้นเก็บแบบสอบถามฯ คืน หลังจากกลุ่มตัวอย่างตอบเสร็จสิ้นแล้ว

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล: ร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าที และค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาช กำหนดความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิจัย:

1. แหล่งความเชื่อมั่นทางการกีฬาของกลุ่มตัวอย่างเรียงลำดับความสำคัญจากมากที่สุดไปน้อยที่สุด คือ ความเป็นผู้นำของผู้ฝึกสอน การสนับสนุนจากสังคม การมีประสบการณ์ผ่านผู้อื่น ความเชี่ยวชาญทางทักษะกีฬา ความสะดวกสบายจากสภาพแวดล้อม การเตรียมพร้อมด้านร่างกายและจิตใจ การแสดงความสามารถ การนำเสนอตนเองทางร่างกาย และความพึงพอใจต่อสถานการณ์ ตามลำดับ

2. เพศชายและเพศหญิงให้ความสำคัญกับแหล่งความเชื่อมั่นทางการกีฬาในองค์ประกอบการนำเสนอตนเองทางร่างกาย และความพึงพอใจต่อสถานการณ์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3. นักกีฬาประเภททีมและบุคคลให้ความสำคัญกับแหล่งความเชื่อมั่นทางการกีฬาในองค์ประกอบการนำเสนอตนเองทางร่างกาย และความเป็นผู้นำของผู้ฝึกสอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

(Journal of Sports Science and Technology 2013;13(2): 115 – 126)

คำสำคัญ: แหล่งความเชื่อมั่นทางการกีฬา, นักกีฬาเยาวชน

บทนำ

นักกีฬา ผู้ฝึกสอน และนักจิตวิทยาการกีฬา ต่างเชื่อว่าความเชื่อมั่นในตนเองเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อการประสบความสำเร็จทางการกีฬาสูงสุด และการเพิ่มระดับความเชื่อมั่นในตนเองเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับนักกีฬาทุกคน^{[41] [34]} เช่นเดียวกับ Morris & Summers^[24] Levy et al.^[21] กล่าวว่าความเชื่อมั่นทางการกีฬาเป็นสิ่งสำคัญมากและมีความสัมพันธ์กับการแสดงความสามารถของนักกีฬาทั้งในขณะฝึกซ้อมและขณะแข่งขัน ซึ่งในมุมมองของผู้ฝึกสอนพบว่าการสร้างความเชื่อมั่นให้เกิดขึ้นกับนักกีฬาเป็นเรื่องยากต่อการทำความเข้าใจและการนำไปปฏิบัติจริงมากกว่าการที่จะทำให้ให้นักกีฬารู้สึกสนุกหรือสร้างสมาธิให้กับนักกีฬา^[13] หากนักกีฬาที่มีความเชื่อมั่นในตนเองสูงจะช่วยลดความวิตกกังวลก่อนการแข่งขันได้^{[32] [41] [5]} ความเชื่อมั่นเป็นลักษณะของความเชื่อในความสามารถของตนเองที่จะประสบความสำเร็จทางการกีฬา หากนักกีฬาที่มีความเชื่อมั่นในตนเองอย่างเหมาะสมจะส่งผลต่อการแสดงความสามารถทางการกีฬาที่ดี^[24] Weinberg & Gould^[38] พบว่าความเชื่อมั่นในตนเองจะทำให้เกิดการกระตุ้นอารมณ์ทางบวก ทำให้เกิดสมาธิ มีผลต่อการเพิ่มพละกำลัง มีผลต่อกลยุทธ์ในการแข่งขัน มีผลต่อโมเมนตัมในการแข่งขัน และยังรวมถึงการที่นักกีฬาที่มีความเชื่อมั่นว่าจะสามารถปฏิบัติกิจกรรมนั้นๆ ได้จนประสบความสำเร็จ

องค์ประกอบที่จะนำไปสู่การพัฒนาความเชื่อมั่นทางการกีฬามาจาก 3 ด้าน จำนวน 9 องค์ประกอบ คือ ด้านความสำเร็จในงานที่กระทำ ประกอบด้วย ความเชี่ยวชาญทางทักษะกีฬา และการแสดงความสามารถ ด้านการกำกับตนเอง ประกอบด้วย การเตรียมพร้อมด้านร่างกายและจิตใจ และการนำเสนอตนเองทางร่างกาย ด้านวัฒนธรรมของสังคม ประกอบด้วย การสนับสนุนจากสังคม ความเป็นผู้นำของผู้ฝึกสอน การมีประสบการณ์ผ่านผู้อื่น ความสะดวกสบายจากสภาพแวดล้อม และความพึงพอใจต่อสถานการณ์^[35] แหล่งความเชื่อมั่นทางการกีฬา 3 ด้าน จำนวน 9 องค์ประกอบ ได้รับการยอมรับและถูกนำมาใช้หาสาเหตุที่ทำให้ให้นักกีฬาที่มีความเชื่อมั่นในตนเอง เพื่อช่วยให้นักจิตวิทยาการกีฬาหรือผู้ฝึกสอนทราบความต้องการที่แท้จริงของนักกีฬาแต่ละบุคคลซึ่งจะส่งผลต่อการเสริมสร้างความเชื่อมั่นในด้านต่างๆ ได้อย่างเหมาะสม

ผลการวิจัยที่ผ่านมาพบว่าแหล่งความเชื่อมั่นทางการกีฬามีความแตกต่างกันออกไปตามคุณลักษณะต่างๆ เช่น นักกีฬาระดับความสามารถสูงเพศชายและเพศหญิงมีแหล่งความเชื่อมั่นทางการกีฬาแตกต่างกัน^{[20] [15]} นักกีฬาระดับโลกเพศชายและเพศหญิงมีแหล่งความเชื่อมั่นทางการกีฬาแตกต่างกัน^{[16] [17]} นักกีฬาระดับอาวุโสมีแหล่งความเชื่อมั่นทางการกีฬาเพียง 8 องค์ประกอบ^[30] โดยองค์ประกอบที่ไม่มีผลต่อความเชื่อมั่นทางการกีฬาของนักกีฬาระดับอาวุโส คือ ความพึงพอใจต่อสถานการณ์ นักกีฬาประเภทบุคคลและประเภททีมมีแหล่งความเชื่อมั่นทางการกีฬาแตกต่างกัน^[14] นักกีฬาระดับความสามารถสูงมีแหล่งความเชื่อมั่นทางการกีฬาแตกต่างกันในช่วงระหว่าง 1 – 6 สัปดาห์ก่อนการแข่งขัน แตกต่างกันไป^[20] พบว่าและจากการศึกษาแหล่งความเชื่อมั่นทางการกีฬาของนักกีฬาในประเทศแถบเอเชีย เช่น Huang et al.^[19] พบว่านักกีฬาระดับมหาวิทยาลัยในประเทศไต้หวันมีแหล่งความเชื่อมั่นทางการกีฬาแตกต่างกันตามเพศ ชนิดกีฬา และระดับการแข่งขัน รวมถึง Poh and Smith^[29] พบว่านักเรียนระดับมัธยมศึกษาแก่นักศึกษาระดับมหาวิทยาลัยของประเทศสิงคโปร์มีแหล่งความเชื่อมั่นทางการกีฬาแตกต่างกันตามอายุ เพศ และชนิดกีฬา นอกจากนั้น สุพัชรินทร์ และนฤพนธ์^[4] พบว่าแหล่งความเชื่อมั่นทางการกีฬาของนักกีฬาระดับอุดมศึกษาไทยที่ได้จากการสัมภาษณ์เชิงลึกร่วมกับการใช้แบบสอบถามแหล่งความเชื่อมั่นทางการกีฬาประกอบด้วย 10 องค์ประกอบ สำหรับองค์ประกอบแหล่งความเชื่อมั่นทางการกีฬาที่เพิ่มขึ้นจากเดิม คือ การบาดเจ็บของตนเอง เนื่องจากการบาดเจ็บของตนเองที่เกิดขึ้นมีผลให้นักกีฬาสูญเสียความเป็นตัวของตัวเอง เกิดอาการกลัวต่อการลงแข่งขัน มีความวิตกกังวลสูงขึ้นและสูญเสียความเชื่อมั่นในตนเอง^{[7] [9] [18]} และอุปสรรคที่เกี่ยวข้องกับการแข่งขัน ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาปัญหาการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่ง

ประเทศไทยพบว่านักกีฬาให้ความสำคัญกับปัญหาด้านอุปกรณ์ที่ใช้ในการฝึกซ้อมและการแข่งขันอยู่ในระดับมาก โดยวัสดุอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ที่เกี่ยวข้องต้องมีคุณภาพทันสมัยและมีจำนวนมากพอต่อการใช้และมีประสิทธิภาพในการฝึกซ้อมและการแข่งขัน^{[1][2]}

จากที่กล่าวมาจะเห็นได้ว่าแหล่งความเชื่อมั่นทางการกีฬาเป็นสิ่งจำเป็นต่อการประสบความสำเร็จทางการกีฬาและได้รับความสนใจในการศึกษาอย่างจริงจังจึงมีการจำแนกตามคุณลักษณะต่างๆ แต่ข้อมูลดังกล่าวมาจากกลุ่มตัวอย่างชาวตะวันตกเป็นส่วนใหญ่ และจากการศึกษาในกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักกีฬาของประเทศไทยมีเพียงเฉพาะกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักกีฬาระดับอุดมศึกษาเท่านั้น^{[4][6]} จึงไม่อาจนำมาใช้ร่วมกับนักกีฬาระดับเยาวชนไทยได้อย่างชัดเจน ซึ่งอาจมีความแตกต่างด้านวัฒนธรรมของสังคม หากวิเคราะห์จากโมเดลความเชื่อมั่นทางการกีฬา^[33] พบว่าปัจจัยด้านวัฒนธรรมของสังคมถูกกำหนดให้เป็นส่วนหนึ่งของแหล่งความเชื่อมั่นทางการกีฬา เนื่องจากทุกสิ่งทุกอย่างที่มนุษย์ในสังคมมีอยู่และถูกสร้างขึ้นเพื่อสนองความต้องการทั้งด้านร่างกายและจิตใจมีบรรทัดฐานของสังคมควบคุมเพื่อให้เกิดความสงบสุขและเรียบร้อย ในบริบททางการกีฬาเช่นเดียวกันนักกีฬาย่อมแสวงหาในสิ่งที่ตอบสนองความต้องการของตนเองทั้งด้านร่างกายและจิตใจเพื่อให้ประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ แต่ทั้งนี้ต้องอยู่ในกรอบกติกาที่แต่ละชนิดกีฬากำหนดขึ้น ดังนั้นในองค์กรกีฬาไม่ว่าเป็นระดับการแข่งขันใดกีฬาประเภทอะไรจะมีวัฒนธรรมองค์กรที่เป็นลักษณะเฉพาะ มีแบบแผนเชิงพฤติกรรมที่บุคคลในองค์กรใช้ร่วมกัน เพื่อบ่งบอกถึงความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน สิ่งต่างๆ เหล่านี้ถูกหล่อหลอมมาเป็นลักษณะเฉพาะตัวของนักกีฬาแต่ละบุคคล หรือเป็นส่วนหนึ่งของบุคลิกภาพ เช่น การเห็นคุณค่าในตนเอง ทักษะคิด ซึ่งนำไปสู่ความเชื่อมั่นทางการกีฬา นอกจากนี้ Gill^[12] กล่าวว่าการศึกษาวิจัยทางจิตวิทยาการกีฬาและการออกกำลังกายรวมถึงจิตวิทยาสังคมต่างให้ความสำคัญกับการศึกษาความแตกต่างระหว่างเพศชายและเพศหญิงเป็นอย่างมาก เนื่องจากมีความแตกต่างด้านบุคลิกภาพ บริบทและกระบวนการทางสังคม

ดังนั้นการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแหล่งความเชื่อมั่นทางการกีฬาของนักกีฬาเยาวชนไทยที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติ นอกจากนั้นยังศึกษาความแตกต่างของแหล่งความเชื่อมั่นทางการกีฬาจำแนกตามเพศและชนิดกีฬา ซึ่งจะเป็นแนวทางสำหรับการพัฒนาความสามารถด้านจิตใจที่เกี่ยวข้องกับการเสริมสร้างความเชื่อมั่นในตนเองให้กับนักกีฬาเยาวชนไทย ซึ่งนักกีฬาเยาวชนเหล่านี้ต่างเป็นความหวังของการกีฬาประเทศไทยในการจะพัฒนาระดับความสามารถเพื่อมุ่งสู่การแข่งขันกีฬาระดับโลกทั้งในระดับเยาวชน เช่น ยูธ โอลิมปิกเกมส์ (Youth Olympic Games) หรือกีฬาระดับนานาชาติอื่นๆ เช่น ซีเกมส์ (SEA Games) เอเชียเกมส์ (Asian Games) และโอลิมปิกเกมส์ (Olympic Games) ต่อไป

วิธีการวิจัย

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักกีฬาเยาวชนไทยที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาอาเซียนสกูลเกมส์ ครั้งที่ 4 ณ เมืองสุราบายา ประเทศสาธารณรัฐอินโดนีเซีย กีฬาเยาวชนนานาชาติแห่งเอเชีย ครั้งที่ 5 ณ สาธารณรัฐสาคะ ประเทศรัสเซีย และกีฬาแบดมินตันนักเรียนระหว่างประเทศแห่งเอเชีย ณ เขตปกครองพิเศษฮ่องกง มีอายุระหว่าง 10 - 18 ปี จำนวน 144 คน เป็นเพศชาย 75 คน และเพศหญิง 69 คน ประกอบด้วย 9 ชนิดกีฬา คือ เซปักตะกร้อ วอลเลย์บอล วาเลย์บอลชายหาด กรีฑา เทควันโด แบดมินตัน กอล์ฟ บาสเกตบอล และยิมนาสติกศิลป์ ได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (simple random sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามแหล่งความเชื่อมั่นทางการกีฬา ประกอบด้วย 2 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไป คือ เพศ อายุ ชนิดกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขัน ประสบการณ์ในการเข้าร่วมการแข่งขัน กีฬาเยาวชนระดับชาติและนานาชาติ และระยะเวลาการฝึกซ้อมกีฬาอย่างเป็นระบบ

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามแหล่งความเชื่อมั่นทางการกีฬา ฉบับภาษาไทย^[4] พัฒนามาจากแบบสอบถามแหล่งความเชื่อมั่นทางการกีฬาของ Vealey et al. (1980) มีลักษณะเป็นแบบประเมินค่า 7 ระดับ เริ่มตั้งแต่ระดับคะแนน 1 (มีความสำคัญน้อยที่สุด) ถึง ระดับคะแนน 7 (มีความสำคัญมากที่สุด) โดยมีข้อคำถามที่อยู่ในแหล่งของความเชื่อมั่นทางการกีฬาทั้งหมด 3 ด้าน จำนวน 9 ข้อประกอบ รวมทั้งสิ้น 41 ข้อคำถาม ดังนี้คือ 1) ด้านความสำเร็จในงานที่กระทำ มี 2 ข้อประกอบคือ ความเชี่ยวชาญทางทักษะกีฬา ข้อ 4, 13, 21, 30, 40 และการแสดงความสามารถ ข้อ 10, 18, 27, 34, 38 2) ด้านการกำกับตนเอง มี 2 ข้อประกอบคือ การเตรียมพร้อมด้านร่างกายและจิตใจ ข้อ 2, 3, 12, 20, 29, 36 และการนำเสนอตนเองทางร่างกาย ข้อ 7, 15, 24 และ 3) ด้านวัฒนธรรมของสังคม มี 5 ข้อประกอบ คือ การสนับสนุนจากสังคม ข้อ 1, 9, 17, 26, 33, 37 ความเป็นผู้นำของผู้ฝึกสอน ข้อ 8, 16, 25, 32, 41 การมีประสบการณ์ผ่านผู้อื่น ข้อ 11, 19, 28, 35, 39 ความสะดวกสบายจากสภาพแวดล้อม ข้อ 6, 22, 31 และความพึงพอใจต่อสถานการณ์ ข้อ 5, 14, 23 มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.98

วิธีการคิดคะแนน คือ เมื่อตอบแบบสอบถามครบทุกข้อแล้ว นำคะแนนที่ได้ในแต่ละข้อของแต่ละองค์ประกอบมารวมกัน และหารด้วยจำนวนข้อคำถามในแต่ละองค์ประกอบ เช่น ความเชี่ยวชาญทางทักษะกีฬา มี 5 ข้อคำถาม ให้นำคะแนนแต่ละข้อรวมกันแล้วหารด้วยจำนวนข้อ คือ 5 จะได้คำตอบที่เป็นคะแนนแหล่งความเชื่อมั่นทางการกีฬาด้านความเชี่ยวชาญทางทักษะกีฬา เป็นต้น

การเก็บรวบรวมข้อมูล

แสดงตัวต่อกลุ่มตัวอย่างและแจ้งวัตถุประสงค์ของการวิจัย หลังจากกลุ่มตัวอย่างได้รับทราบวัตถุประสงค์ของการวิจัยแล้ว ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยให้ตอบแบบสอบถามแหล่งความเชื่อมั่นทางการกีฬา เมื่อกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามฯ เสร็จสิ้นแล้ว ผู้วิจัยจะตรวจสอบความสมบูรณ์ หากแบบสอบถามฯ ยังไม่สมบูรณ์ จะถูกนำกลับไปยังผู้กรอกและแก้ไขให้สมบูรณ์ต่อไป โดยใช้ระยะเวลาในการตอบแบบสอบถามฯ ประมาณ 15 นาที

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

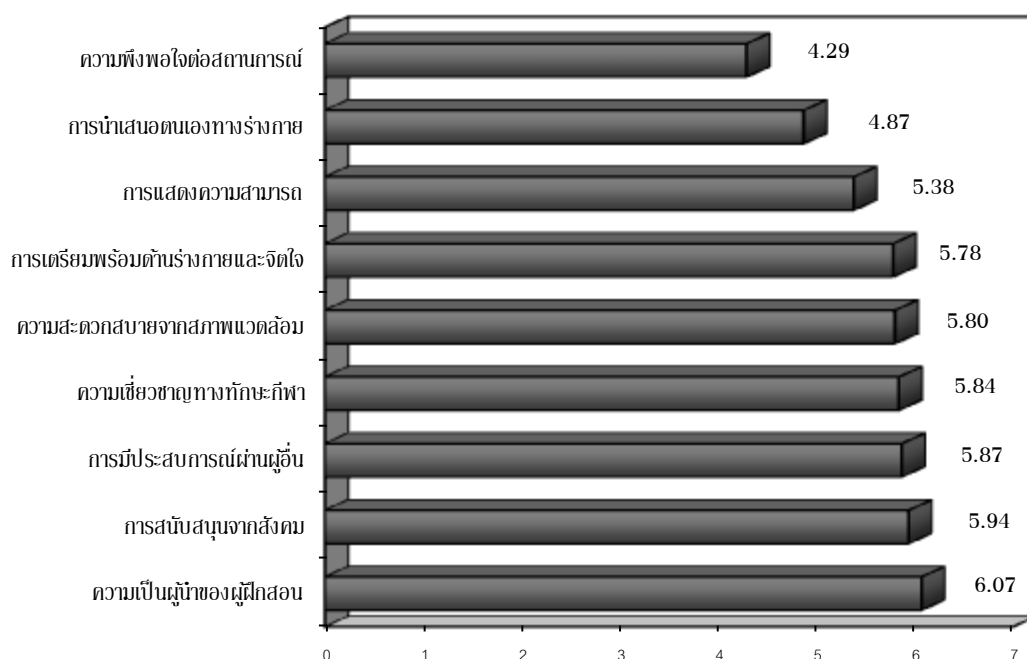
1. วิเคราะห์สถิติพื้นฐาน เพื่อให้ทราบลักษณะของกลุ่มตัวอย่างและการแจกแจงของตัวแปร ได้แก่ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (X) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และค่าร้อยละของตัวแปรแต่ละตัวที่ใช้ในการศึกษา
2. วิเคราะห์ความสอดคล้องภายในของแบบสอบถามแหล่งความเชื่อมั่นทางการกีฬา โดยใช้วิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาช (cronbach's alpha coefficient)
3. เปรียบเทียบความแตกต่างของแหล่งความเชื่อมั่นทางการกีฬาระหว่างนักกีฬาเพศชายและเพศหญิง และนักกีฬาประเภททีมกับบุคคล โดยใช้สถิติค่าที ที่เป็นอิสระต่อกัน (t – test independent) กำหนดความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิจัยและบทวิจารณ์

การวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วยกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 144 คน อายุเฉลี่ย 16.62 ± 1.19 ปี เป็นเพศชาย จำนวน 75 คน (ร้อยละ 52.08) และเพศหญิง จำนวน 69 คน (ร้อยละ 47.91) จำแนกเป็นนักกีฬาประเภททีม จำนวน 47 คน (ร้อยละ 32.64) คือ เทปิกตะกร้อ จำนวน 9 คน (ร้อยละ 6.25) วอลเลย์บอล จำนวน 24 คน (ร้อยละ 16.66) และบาสเกตบอล จำนวน 14 คน (ร้อยละ 9.72) และกีฬาบุคคล จำนวน 97 คน (ร้อยละ 67.36) คือ วูตวู้ จำนวน 15 คน (ร้อยละ 10.41) กรีฑา จำนวน 36 คน (ร้อยละ 25) เทควันโด จำนวน 16 คน (ร้อยละ 11.11) แบดมินตัน จำนวน 22 คน (ร้อยละ 15.27) กอล์ฟ จำนวน 7 คน (ร้อยละ 4.86) บาสเกตบอล จำนวน 14 คน (ร้อยละ 9.72) และยิมนาสติกลีลา จำนวน 1 คน (ร้อยละ 0.69) มี

ประสบการณ์ในการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาระดับชาติเฉลี่ย 2.74 ± 2.52 ครั้ง และระดับนานาชาติ 1.40 ± 0.79 ครั้ง มีระยะเวลาการฝึกซ้อมเฉลี่ย 6.26 ± 2.50 ปี

กราฟที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ยคะแนนองค์ประกอบแหล่งความเชื่อมั่นทางการกีฬาของกลุ่มตัวอย่าง

การจัดลำดับความสำคัญขององค์ประกอบแหล่งความเชื่อมั่นทางการกีฬาที่ได้จากการตอบแบบสอบถามแหล่งความเชื่อมั่นทางการกีฬา (ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.92) จากมากที่สุดไปน้อยที่สุด พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีคะแนนเฉลี่ยของแหล่งความเชื่อมั่นทางการกีฬา ดังนี้คือ ความเป็นผู้นำของผู้ฝึกสอน (6.07 คะแนน) การสนับสนุนจากสังคม (5.94 คะแนน) การมีประสบการณ์ผ่านผู้อื่น (5.87 คะแนน) ความเชี่ยวชาญทางทักษะกีฬา (5.84 คะแนน) ความสะดวกสบายจากสภาพแวดล้อม (5.80 คะแนน) การเตรียมพร้อมด้านร่างกายและจิตใจ (5.78 คะแนน) การแสดงความสามารถ (5.38 คะแนน) การนำเสนอตนเองทางร่างกาย (4.87 คะแนน) และความพึงพอใจต่อสถานการณ์ (4.29 คะแนน) ตามลำดับ (กราฟที่ 1) จะเห็นได้ว่ากลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญกับแหล่งความเชื่อมั่นทางการกีฬาอันดับแรกมาจากความเป็นผู้นำของผู้ฝึกสอนมากที่สุด ความเป็นผู้นำของผู้ฝึกสอนในที่นี้ หมายถึง ความเชื่อมั่นของนักกีฬาที่มีต่อผู้ฝึกสอนของตนเอง ด้านความรู้ความสามารถ ภาวะความเป็นผู้นำ และการตัดสินใจที่ดี^[35] ในเบื้องต้นหากเปรียบเทียบกับนักกีฬาที่เป็นคนไทยด้วยกันแต่มีความแตกต่างของระดับอายุและประสบการณ์ในการแข่งขันพบว่านักกีฬาระดับอุดมศึกษาไทยให้ความสำคัญกับแหล่งความเชื่อมั่นทางการกีฬาอันดับแรก คือ การเตรียมพร้อมด้านร่างกาย จิตใจและทักษะกีฬา ส่วนความสำคัญอันดับที่ 2 – 3 สอดคล้องกัน คือ การสนับสนุนจากสังคม และการมีประสบการณ์ผ่านผู้อื่น สำหรับความสำคัญอันดับต่อไปมีความแตกต่างกัน คือ ความสะดวกสบายจากสภาพแวดล้อม ความเป็นผู้นำของผู้ฝึกสอน การแสดงความสามารถ การนำเสนอตนเองทางร่างกาย และความพึงพอใจต่อสถานการณ์ ตามลำดับ^[6] ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาแหล่งความเชื่อมั่นทางการกีฬานักกีฬาระดับอุดมศึกษาและนักกีฬาระดับอาวุโสของอเมริกา^{[35] [39] [40]}

นอกจากนั้นยังพบว่านักกีฬาที่เข้าสู่กระบวนการแข่งขันจะให้ความสำคัญกับการเตรียมพร้อมด้านร่างกายและทักษะกีฬา มากกว่านักกีฬาที่อยู่ในช่วงเริ่มต้นการฝึกซ้อม^[31]

อาจกล่าวได้ว่านักกีฬาระดับเยาวชนอายุระหว่าง 10 – 18 ปี ซึ่งถือได้ว่ายังอยู่ในวัยเด็ก การแสดงบทบาทของผู้ฝึกสอนจึงเป็นสิ่งสำคัญที่ไม่อาจละเลยได้ นักกีฬายังต้องการความมั่นใจที่จะได้รับการถ่ายทอดด้วยวิธีการสอนเทคนิคกีฬาและการได้รับการดูแลเอาใจใส่จากผู้ฝึกสอนเป็นอย่างมาก Amorose and Horn^[8] กล่าวว่าจากการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับประสิทธิภาพของผู้ฝึกสอนแสดงให้เห็นว่าพฤติกรรมของผู้ฝึกสอนมีอิทธิพลต่อกระบวนการรับรู้ทางจิตใจของนักกีฬา ซึ่งพฤติกรรมของผู้ฝึกสอนดังกล่าว เช่น ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ความน่าเชื่อถือ ความกระปรี้กระเปร่า และความรู้ความสามารถของผู้ฝึกสอน สอดคล้องกับการศึกษาของ Hamid et al.^[15] ที่พบว่านักกีฬามวยปล้ำของประเทศอิหร่าน (อายุระหว่าง 17 – 20 ปี) ให้ความสำคัญกับแหล่งความเชื่อมั่นทางการกีฬาในองค์ประกอบความเป็นผู้นำของผู้ฝึกสอนมากที่สุด โดยนักกีฬามวยปล้ำของประเทศอิหร่านให้ความสำคัญกับองค์ประกอบหลักของแหล่งความเชื่อมั่นทางการกีฬา คือ ความเป็นผู้นำของผู้ฝึกสอน การเตรียมพร้อมด้านร่างกายและจิตใจ ความเชี่ยวชาญทางทักษะกีฬา และการสนับสนุนจากสังคม ตามลำดับ ส่วนองค์ประกอบความพึงพอใจต่อสถานการณ์ให้ความสำคัญน้อยที่สุด และยังระบุด้วยว่าองค์ประกอบความเป็นผู้นำของผู้ฝึกสอนสามารถทำนายความเชื่อมั่นด้านจิตใจของนักกีฬาได้ดีที่สุด Vilani & Samulski^[36] ยังพบว่านักกีฬาเทเบิลเทนนิสของประเทศบราซิลต้องการให้ผู้ฝึกสอนเอาใจใส่ตนเองซึ่งมีผลโดยตรงต่อระดับความพึงพอใจและทำให้มีความมั่นใจในตนเองสูงขึ้น นอกจากนี้จากการศึกษาบทบาทของความเชื่อมั่นทางการกีฬาที่มีต่อความสามารถของนักกีฬาระดับโลกพบว่าบทบาทของผู้ฝึกสอนมีผลต่อความสามารถของทางการกีฬาที่จะประสบความสำเร็จและไม่ประสบความสำเร็จแตกต่างกัน^[19] แต่จากผลการวิจัยครั้งนี้แสดงให้เห็นความแตกต่างระหว่างนักกีฬาระดับเยาวชนไทยกับนักกีฬาระดับอุดมศึกษาไทย^[6] ซึ่งนักกีฬาระดับอุดมศึกษาอยู่ในช่วงอายุของวัยรุ่นที่เตรียมพร้อมสำหรับการเติบโตสู่วัยผู้ใหญ่ที่ให้ความสำคัญกับตนเองมากกว่าผู้อื่น จึงเชื่อว่าหากตนเองมีการการเตรียมพร้อมด้านร่างกาย จิตใจและทักษะกีฬาให้พร้อมสำหรับการแข่งขัน ทั้งด้านร่างกายที่ต้องมีสุขภาพที่แข็งแรงเหมาะสมกับชนิดกีฬาและจิตใจที่เข้มแข็ง มุ่งมั่น พร้อมต่อสู้กับสถานการณ์ที่ต้องเผชิญมาอย่างดีความเชื่อมั่นในตนเองจะมากขึ้น^[3]

กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญกับองค์ประกอบการสนับสนุนจากสังคมเป็นอันดับรองจากความเป็นผู้นำของผู้ฝึกสอน แสดงให้เห็นอย่างสอดคล้องกันว่านักกีฬาระดับเยาวชนต้องการองค์ประกอบจากสังคมไม่ว่าจะเป็นพ่อแม่ ผู้ฝึกสอน เพื่อนร่วมทีมที่สามารถสนับสนุนให้ตนเองเกิดความเชื่อมั่นในตนเองมากขึ้น สอดคล้องกับ Ommundensen et al.^[27] พบว่าพ่อแม่และผู้ฝึกสอนมีส่วนสนับสนุนให้นักกีฬามีสัมพันธภาพต่อเพื่อนร่วมทีมดีขึ้น มีการรับรู้ถึงความสามารถของตนเองสูงขึ้น และไม่มีความกังวลในความพยายามที่จะประสบความสำเร็จในการแข่งขัน นอกจากนี้ Vincent and Granito^[37] ยังพบว่านักกีฬาที่อยู่ในช่วงของการฟื้นฟูสภาพหากได้รับการสนับสนุนจากสังคมในทางบวกจะส่งผลให้นักกีฬาหายจากอาการบาดเจ็บได้เร็วขึ้น ส่วนองค์ประกอบแหล่งความเชื่อมั่นทางการกีฬาอื่นๆ ค่อนข้างมีความสอดคล้องกับงานวิจัยที่ผ่านมา^{[35] [22] [11] [16] [15]} ถึงแม้ว่าองค์ประกอบด้านความพึงพอใจต่อสถานการณ์จะเป็นส่วนหนึ่งของแหล่งความเชื่อมั่นทางการกีฬาก็ตาม แต่จากข้อมูลจากหลายงานวิจัยที่ผ่านมาพบว่าองค์ประกอบความพึงพอใจต่อสถานการณ์อยู่ในระดับน้อยที่สุดเมื่อเปรียบเทียบกับองค์ประกอบอื่นๆ^{[6] [15]} ซึ่งอาจเป็นเหตุผลประการหนึ่งว่านักกีฬามีความคุ้นเคยกับสถานการณ์และรับรู้ว่าทุกอย่างได้วางแผนมาอย่างดีจะไม่มีความผิดพลาดเกิดขึ้น และปัจจัยจากสถานการณ์ยังเป็นสิ่งที่นักกีฬาไม่สามารถควบคุมได้อาจขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อม ความพร้อมของผู้จัดการแข่งขัน ซึ่งถือได้ว่าการที่กลุ่มตัวอย่าง

ให้ความสำคัญกับองค์ประกอบความพึงพอใจต่อสถานการณ์เป็นลำดับท้ายสุดเป็นสิ่งที่น่าพอใจ เพราะกลุ่มตัวอย่างควรให้ความสำคัญกับการพัฒนาตนเองมากกว่าการปรับเปลี่ยนสถานการณ์หรือสิ่งแวดล้อมภายนอก แต่อย่างไรก็ตามกลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญกับทุกองค์ประกอบของแหล่งความเชื่อมั่นทางการกีฬาอยู่ในระดับค่อนข้างสูง (4.29 - 6.07 คะแนน)

ตารางที่ 1 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนแหล่งความเชื่อมั่นทางการกีฬาระหว่างเพศชายและเพศหญิง

แหล่งความเชื่อมั่นทางการกีฬา	เพศชาย (n = 75)	เพศหญิง (n = 69)	t	p
	$\bar{X} \pm SD$	$\bar{X} \pm SD$		
ความเชี่ยวชาญทางทักษะกีฬา	5.89 $\pm$ 0.70	5.78 $\pm$ 0.69	0.99	0.33
การแสดงความสามารถ	5.20 $\pm$ 0.83	5.24 $\pm$ 0.88	1.87	0.06
การเตรียมพร้อมด้านร่างกายและจิตใจ	5.77 $\pm$ 0.67	5.78 $\pm$ 0.66	-0.08	0.93
การนำเสนอตนเองทางร่างกาย	4.57 $\pm$ 1.02	4.46 $\pm$ 1.31	4.08	0.00*
การสนับสนุนจากสังคม	5.96 $\pm$ 0.67	5.91 $\pm$ 0.72	0.42	0.67
ความเป็นผู้นำของผู้ฝึกสอน	6.01 $\pm$ 0.84	6.14 $\pm$ 0.86	-0.93	0.35
การมีประสบการณ์ผ่านผู้อื่น	5.91 $\pm$ 0.65	5.83 $\pm$ 0.72	0.63	0.53
ความสะดวกสบายจากสภาพแวดล้อม	5.81 $\pm$ 0.85	5.78 $\pm$ 0.90	0.18	0.86
ความพึงพอใจต่อสถานการณ์	4.51 $\pm$ 1.06	4.05 $\pm$ 0.93	2.74	0.01*

(*P $\leq$ 0.05)

ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนองค์ประกอบแหล่งความเชื่อมั่นทางการกีฬาระหว่างเพศชายและเพศหญิง พบว่าเพศชายและเพศหญิงให้ความสำคัญกับแหล่งความเชื่อมั่นทางการกีฬาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ในองค์ประกอบของการนำเสนอตนเองทางร่างกาย (t = 4.05; p < 0.05) โดยเพศชายมีคะแนนเฉลี่ย (4.57 คะแนน) มากกว่าเพศหญิง (4.46 คะแนน) และความพึงพอใจต่อสถานการณ์ (t = 2.74; p < 0.05) โดยเพศชายมีคะแนนเฉลี่ย (4.51 คะแนน) มากกว่าเพศหญิง (4.05 คะแนน) (ตารางที่ 1) ซึ่งมีความสอดคล้องกับการวิจัยหลายงานที่ผ่านมาที่พบว่าเพศชายและเพศหญิงมีแหล่งความเชื่อมั่นทางการกีฬาแตกต่างกัน เช่น Kieran et al.^[20] พบว่านักกีฬาอาชีพเพศหญิงมีองค์ประกอบแหล่งความเชื่อมั่นทางการกีฬาด้านความเชี่ยวชาญทางทักษะกีฬา การนำเสนอตนเองทางร่างกาย การสนับสนุนจากสังคม ความสะดวกสบายจากสภาพแวดล้อม และความเป็นผู้นำของผู้ฝึกสอนมากกว่าเพศชาย นอกจากนี้ Pickett et al.^[28] พบว่านักกีฬาเพาะกายเพื่อการแข่งขันเพศชายให้ความสำคัญกับภาพลักษณ์หรือการนำเสนอตนเองทางร่างกาย และปัจจัยทางจิตวิทยาในแง่รูปร่างมากกว่านักกีฬาผู้ชายทั่วไปและผู้ชายฝึกด้วยน้ำหนักเพื่อสุขภาพ นอกจากนี้นักกีฬาเพาะกายเพื่อการแข่งขันเพศชายมีความพึงพอใจและรู้สึกถึงคุณค่าในตนเองทางสังคมสูงเมื่อมีรูปร่างที่ดี ส่วน Huang et al.^[19] พบว่าเพศ ชนิดกีฬา และระดับการแข่งขันมีผลต่อแหล่งความเชื่อมั่นทางการกีฬาของนักกีฬาระดับมหาวิทยาลัยในประเทศไต้หวันแตกต่างกัน โดยพบว่าเพศชายรับรู้ถึงการสนับสนุนจากสังคม การรับรู้ถึงเทคนิควิธีการเล่น และมีประสบการณ์การเห็นผู้อื่นประสบความสำเร็จมากกว่าเพศหญิง อีกทั้ง Hay et al.^[16] พบว่าความเชื่อมั่นของนักกีฬาเพศหญิงมาจากการแสดงความสามารถของตนเองที่ดีมากกว่าเพศชายที่มา

จากได้รับชัยชนะในการแข่งขัน และยังพบว่านักกีฬาระดับโลกเพศหญิงมีความหวั่นไหวต่อสภาพแวดล้อมมากกว่าเพศชาย^[17]

ตารางที่ 2 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนแหล่งความเชื่อมั่นทางการกีฬาระหว่างนักกีฬาประเภททีมและบุคคล

แหล่งความเชื่อมั่นทางการกีฬา	นักกีฬาทีม (n = 47) นักกีฬาบุคคล (n = 97)		t	p
	$\bar{X} \pm SD$	$\bar{X} \pm SD$		
ความเชี่ยวชาญทางทักษะกีฬา	5.95 $\pm$ 0.56	5.78 $\pm$ 0.74	1.42	0.16
การแสดงความสามารถ	5.20 $\pm$ 0.88	5.46 $\pm$ 0.84	-1.72	0.09
การเตรียมพร้อมด้านร่างกายและจิตใจ	5.86 $\pm$ 0.60	5.74 $\pm$ 0.70	1.05	0.29
การนำเสนอตนเองทางร่างกาย	4.56 $\pm$ 1.36	5.02 $\pm$ 1.14	-2.15	0.03*
การสนับสนุนจากสังคม	5.95 $\pm$ 0.64	5.93 $\pm$ 0.72	0.14	0.89
ความเป็นผู้นำของผู้ฝึกสอน	6.27 $\pm$ 0.74	5.97 $\pm$ 0.85	2.07	0.04*
การมีประสบการณ์ผ่านผู้อื่น	5.94 $\pm$ 0.53	5.84 $\pm$ 0.75	0.88	0.38
ความสะดวกสบายจากสภาพแวดล้อม	5.89 $\pm$ 0.82	5.75 $\pm$ 0.90	0.86	0.39
ความพึงพอใจต่อสถานการณ์	4.11 $\pm$ 1.13	4.37 $\pm$ 0.96	-1.41	0.16

(*P $\leq$ 0.05)

ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยแหล่งความเชื่อมั่นทางการกีฬาระหว่างนักกีฬาประเภททีมและบุคคล พบว่านักกีฬาประเภททีมและบุคคลให้ความสำคัญกับแหล่งความเชื่อมั่นทางการกีฬาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ในองค์ประกอบของการนำเสนอตนเองทางร่างกาย ($t = -2.15$; $p \leq 0.05$) โดยนักกีฬาประเภทบุคคลมีคะแนนเฉลี่ย (5.02 คะแนน) มากกว่านักกีฬาประเภททีม (4.56 คะแนน) และความเป็นผู้นำของผู้ฝึกสอน ($t = 2.07$; $p \leq 0.05$) นักกีฬาประเภททีมมีคะแนนเฉลี่ย (6.27 คะแนน) มากกว่านักกีฬาประเภทบุคคล (5.97 คะแนน) (ตารางที่ 2) ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ Poh and Smith^[29] ที่พบว่านักเรียนระดับมัธยมศึกษาและนักศึกษาระดับมหาวิทยาลัยของประเทศสิงคโปร์ที่เล่นกีฬาต่างชนิดกันมีแหล่งความเชื่อมั่นทางการกีฬาแตกต่างกัน โดยนักกีฬาประเภททีมต้องการได้รับการสนับสนุนจากสังคมมากกว่านักกีฬาประเภทบุคคล นอกจากนั้น Huang et al.^[19] ยังพบว่านักกีฬาประเภทบุคคลให้ความสำคัญกับการเตรียมความพร้อมด้านร่างกายและจิตใจ การนำเสนอตนเองทางร่างกาย และการได้เห็นผู้อื่นประสบความสำเร็จมากกว่านักกีฬาประเภททีม ในขณะที่นักกีฬาประเภททีมให้ความสำคัญกับการได้เห็นผู้อื่นประสบความสำเร็จ และการได้รับการสนับสนุนจากสังคมมากกว่านักกีฬาประเภทบุคคล

สรุปผล

การวิจัยครั้งนี้ทำให้ทราบข้อมูลแหล่งความเชื่อมั่นทางการกีฬาตามความต้องการของนักกีฬาเยาวชนไทยว่ามีความต้องการแหล่งความเชื่อมั่นทางการกีฬาที่แตกต่างกันออกไปตามเพศและชนิดกีฬา โดยแหล่งความเชื่อมั่นทางการกีฬาที่มีความสำคัญมากที่สุด คือ ความเป็นผู้นำของผู้ฝึกสอน ดังนั้นจึงต้องให้ความสำคัญกับการคัดเลือกผู้ฝึกสอนที่มีประสิทธิภาพ ร่วมกับการให้ความสำคัญกับการจัดโปรแกรมการฝึกซ้อมและการจัดการแข่งขันที่มีความเหมาะสมด้วย

เอกสารอ้างอิง

- [1] วิวัฒน์ บุญจับ. สภาพและปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬาของสถาบันอุดมศึกษาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 28. [วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต]. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์; 2546.
- [2] วรุณี กุลวงษ์. ปัญหาการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 31 ของทีมนมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. [วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต]. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์; 2547.
- [3] สุพรรณิทธิ์ ปานอุทัย. แหล่งความเชื่อมั่นทางการกีฬาที่ส่งผลต่อความวิตกกังวลและความเชื่อมั่นในตนเองก่อนการแข่งขัน. [วิทยานิพนธ์ดุสิตบัณฑิต]. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา; 2551.
- [4] สุพรรณิทธิ์ ปานอุทัย และ นฤพนธ์ วงศ์จตุรภัทร. การพัฒนาและวิเคราะห์องค์ประกอบแหล่งความเชื่อมั่นทางการกีฬาของนักกีฬาระดับอุดมศึกษาไทย. วารสารวิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและกีฬา. 2551; 1(6): เดือนมกราคม – มิถุนายน.
- [5] สุพรรณิทธิ์ ปานอุทัย และ นฤพนธ์ วงศ์จตุรภัทร. แหล่งความเชื่อมั่นทางการกีฬาที่ส่งผลต่อความวิตกกังวลและความเชื่อมั่นในตนเองก่อนการแข่งขัน. วารสารวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีกีฬา. 2552; 8(2): 219 - 239.
- [6] สุพรรณิทธิ์ ปานอุทัย, วัฒนา วังปลาทอง เสวต พินิจจิตรสมุทร อรรถพล จงเกษม อรรถพงศ์ จงเกษม และ มะลิวรรณ ดั่งฟู. แหล่งความเชื่อมั่นทางการกีฬาของนักกีฬาคณะวิทยาศาสตร์การกีฬามหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 7 งานเกษตรกำแพงแสน ประจำปี 2553 วันที่ 3 – 10 ธันวาคม 2553.
- [7] American College of Sports Medicine. Psychological issue related to injury in athletes and the team physician: A Consensus statement. Journal of Medicine and Sport and Exercise. 2006; 38(11): 2030-2034.
- [8] Amorose, A.J., Horn, T.S. Intrinsic motivation: relationships with collegiate athletes' gender, scholarship status, and perceptions of their coaches' behavior. Journal of Sport & Exercise Psychology. 2000; 22(1): 63 – 84.
- [9] Bianco T. Social support and recovery from sport injury: Elite skiers share their experiences. Research Quarterly for Exercise and Sport. 2001; 72(4): 376-388.
- [10] Day, K. (2003). Women' s basketball: Body image confidence in athlete. [cited 2007 01 April]; Available from: http://findarticles.com/p/articles/mi_qa4112/is_200312/ai_n9338848
- [11] Demaine, C. J. Short, S. E. Sources of sport confidence and their relationship with sport confidence in college basketball players. Journal of Sport and Exercise Psychology. 2007; 29: S157.
- [12] Gill, D. L. Psychological dynamics of sport and exercise (2nd ed). Champaign, IL: Human Kinetics. 2000.
- [13] Gould, D.M., Damarjian, R.N., Lauce, L. (1999). A survey of mental skills training knowledge, opinions, and practices of junior tennis coaches. Journal of Applied Sport Psychology. 11: 28 – 50.

- [14] Halpin K. Confidence in college athletes. *Journal of Undergraduate Research*. 2008; September 1, Minnesota State University, Mankato.
- [15] Hamid Reza Taheri Torbati, Jafar Abolalizadeh, Mahdi Sohrabi. 2010. The relationship between source of sport confidence and sport confidence in young Iranian elite wrestlers. 11th International Sports Sciences Congress, Antalya 10 - 12 October.
- [16] Hays, K., Maynard, I., Thomas, O. Bawden, M. Sources and types of confidence identified by world class sport performers. *Journal of Applied Sport Psychology*. 2007; 19: 434–456.
- [17] Hays, K., Thomas, O., Maynard, I., Bawden, M. The role of confidence in world-class sport performance. *Journal of Sports Sciences*. 2009; September, 27(11): 1185–1199.
- [18] Hoar SD, Holt NL, Crocker, PRE, Tamminen, KA. Gender differences in adolescent athletes coping with interpersonal stressor in sport. *Journal of Sport and Exercise Psychology*. 2006; 28: 85.
- [19] Huang, C.J., Wang, P.T., Hsu, C.Y. (2004). The influence of athletes' attributes on source of sport confidence., 11, 1-17. Retrieved December 30, 2006, from the Chinese electronic periodical services.
- [20] Kieran Kingston, Andrew Lane, Owen Thomas. A temporal examination of elite performers sources of sport confidence. *The Sport Psychologist*. 2010; 18: 313-332.
- [21] Levy, A.R., Nicholls, A.R. Polman, R.C.J. Pre – competitive confidence, coping, and subjective performance in sport. *Scandinavian Journal of Medicine and Science in Sports*. 2009.
- [22] Magyar, T. M., Feltz, D. L. The influence of dispositional and situational tendencies on adolescent girls' sport confidence sources. *Psychology of Sport and Exercise*. 2003; 4: 175-190.
- [23] Mitchell ID, Neil R, Wadey, R, Hanton S. Gender differences in athletes' social support during injury rehabilitation. *Supplement to journal of sport and exercise psychology Conference Program and Abstract*. 2007; 29: 189-190.
- [24] Morris, T., Summers, J. *Sport psychology: Theory, applications and issues*. Australia: John Wiley & Sons 2004.
- [25] Mueller, C.W., Finley, A., Iverson, R.D., Price, J.L. (1999). The effects of group racial composition on job satisfaction, organizational commitment, and career commitment. *Work and Occupations*. 26: 187-219.
- [26] Nunnally, J.C. *Psychometric theory* (2nd ed.). New York: McGraw-Hill 1978.
- [27] Ommundensen, Robert, Lemyre, Miller. (2006). Parental and coach support or pressure on psychosocial outcomes of pediatric athletes in soccer. (*Clinical Journal of Sport Medicine* No. 6) [cited 2007 01 April]; Available from: [http:// www.ncbi.nlm.nih.gov/entrez/query.fcgi?itool=abstractplus&db=pubm](http://www.ncbi.nlm.nih.gov/entrez/query.fcgi?itool=abstractplus&db=pubm)

- [28] Pickett, T.C., Lewis, R.J., Cash, T.F. Men, muscles and body image: comparison of competitive body builders, weight trainers, and athletically active controls. *Journal of Sport Medicine*. 2005; 39: 217 - 222.
- [29] Poh, Y.K., Smith, D. Effect of age, gender and sport – type on source of sport confidence. Master' s thesis. National institute of education, Nanyang Technological University 2001.
- [30] Rodney C. Wilson, Philip J. Sullivan, Nicholas D. Myers, Deborah L. Feltz. Sport psychology sources of sport confidence of master athletes. *Journal of Sport and Exercise Psychology*. 2004; 26(3): September.
- [31] Salselas, V., Gonzalez-Boto, R., Tuero, C., Marquez, S. The relationship between source of motivation and level of practice in young Portuguese swimmers. *Journal of Sport Medicine and Physical Fitness*. 2007; 47: 228-233.
- [32] Vealey, R.S. Conceptualization of sport confidence and competitive orientation : Preliminary investigation and instrument development. *Journal of Sport Psychology*. 1986; 8: 221-246
- [33] Vealey, R.S. Understanding and enhancing self confidence in athletes. *Handbook of sport psychology*. (2nd ed). New York: John Wiley & Sons. 2001.
- [34] Vealey, R. S., Chase, M. A. Self-confidence in sport: Conceptual and research Advances. In T. S. Horn (Ed.), *Advances in sport psychology* (3rd ed.). Human kinetics 2008.
- [35] Vealey, R.S., Hayashi S.W., Garner, H.G., Giacobbi, P. Source of sport confidence: Conceptualization and instrument development. *Journal of Sport and Exercise Psychology*. 1998; 20: 54-80.
- [36] Vilani, L.H. P., Samulski, D.M. Situational leadership II and coach – athlete relationship in Brazilian table tennis. [cited 2007 01 April]; Available from: Minas Gerais Federal University Web site: http://www.cbttm.org.br/scripts/arquivos/Artigo_Vilani_9_ITTF.pdf
- [37] Vincent, J., Granito, Jr. Athletic injury experience: A qualitative focus group approach. *Journal of Sport Behavior*. 2001; 24(1): 63–73.
- [38] Weinberg, R.S., Gould, D. *Foundations of sport and exercise psychology*. 1999.
- [39] Wilson, R.C. Source of sport confidence of senior adult, college, and high school athletes. Doctoral dissertation. Michigan State University. 2000.
- [40] Wilson, R.C., Sullivan, P.J., Myers, N.D., Feltz, D.L. Source of sport confidence of master athletes. *Journal of Sport and Exercise Psychology*. 2004; 26: 369-384.
- [41] Zinsser, N. Bunker, L., William, J.M. Cognitive technique for building confidence and enhancing performance in J.M. Williams (ed) *Applied Sport Psychology: Personal growth to peak performance*. (4th ed.). (pp.284-311). Mayfield, CA: Mountain View. 2001.

Sports Psychology	(Original article)
จิตวิทยาการกีฬา	(นวัตกรรมฉบับ)

SOURCES OF SPORTS CONFIDENCE IDENTIFIED BY THAI YOUTH ATHLETES : SEX AND TYPE OF SPORTS

Supatcharin PAN-UTHAI¹ and Apiluk THEANTHONG²

¹ Bureau of Sport Science, Department of Physical Education, Ministry of Tourism and Sports

² Faculty of Sports Science, Kasetsart University, Kamphangsaeen campus

ABSTRACT

Background: The Sport confidence is an important motivation to success in sports competition. Therefore, the search to source of sports confidence to appropriate for gender and type of sports can build up the self – confidence for athletes.

Objectives: The purpose of this research were to study and contrast the source of sports confidence of Thai youth athletes between sex and type.

Method: Subjects in this study were to 144 Thai youth athletes and were aged between 10 and 18 years. (Male = 75, Female = 69) The athletes who participated in this study consisted of sepak takraw, volleyball, swimming, track and field, taekwondo, badminton, golf, basketball, and gymnastic.

Instruments and procedure: All subjects completed the source of sports confidence questionnaire, which was written in Thai (41 items), was developed by Supatcharin and Naruepon (2008). The source of sports confidence questionnaire consisted of 41 items in 9 factors; mastery, demonstration of ability, physical and mental preparation, physical self - presentation, social support, coaches' leadership, vicarious experience, environment comfort, and situation favorableness.

Statistics: Data were analyzed using the mean, standard deviation, percentage, *t*-test independent, and cronbach's alpha coefficient. Significance was tested at the 0.05 level.

RESULT :

I. The source of sports confidence of athletes score were sorted from highest to lowest priority, coaches' leadership, social support, vicarious experience, mastery, environment comfort, physical and mental preparation, demonstration of ability, physical self - presentation, and situation favorableness.

II. The source of sports confidence in the factor of physical and mental preparation, and situation favorableness of the male and female were significant difference at 0.05.

III. The source of sports confidence in the factor of physical self - presentation and coaches' leadership of the team athletes and individual athletes were significant difference at 0.05.

(Journal of Sports Science and Technology 2013;13(2): 115 – 126)

KEYWORDS: Source of sport confidence, Youth athletes